

ד'פ/דצ

2:04:44	סוכר
2:06:47	מקרי
2:11:52	טלא
2:13:25	מרחיקין
2:35:02	תנא
2:39:54	כובין
2:50:02	פטיא
2:53:56	וא

סופר מתא. לא כמו שפירש בקונטרס 'כותב ספר תורה בעטות' דאין זה פסידא דלא הדר' דיכולין להגיהו תלל כדפרישין לעיל כותב שפיר: **ומקרי** דרוקי. פי' בקונטרס בהמקבל (ב"מ דף קט.ו.ס) דהוי פסידא דלא הדרא משום לשבשתא כיון דעל טל וקשה לר"י דהא רבא גופיה חית ליה לעיל לשבשתא ממילא נפקא ותומר דהוה פסידא דלא הדר לחוזה שעה שמלמד להם טעות הם מתבטלים ואתנה שעה אין יכולין להחזיר לעולם:

תקציר מגנט
דצות קמחו ס'דא זא הרז דמקרי דרדקי

שתרא. ות"ס מאי פסידא חיבא אי יפסיד ישלם וי"ל דאינו מפסיד אלא שפוטע שחין הגטיעו/גדילות כמו שהיו ראיות ליגדל:

מפתח דף מרחיקין
מפתח דף מרחיקין
מפתח דף מרחיקין

מרחיקין מלודת הדג כו'. אט"ג השתא מפרש בדבדר של הפקר אפי' רשע'לא מיקרי כדתין (פאה פ"ד מ"ג) גבי פתח פירש פליחו עליה מעבדין אותו אמלה וכן תנין דפ"ק דב"מ (דף י.) ראה את המלכה ונפל עליה ובא אחר והחזיק בה זה שהחזיק בה וזה ולא מיקרי רשע'אלא צעני המהפך בחררה ובא אחר ונטלה משום שאם לא ישתכר במקום זה ומא להשתכר במקום אחר, והך דשמתתח לא השיא דאט"ג דהוי דבר של הפקר מ"מ דכמה מהומות ימלא שיוכל לפרוס מלודתו ויעוד דהכא חומטו בדך, והא דחמרי'ן צפרק חוקת הבתים (קמן דף נד:) נכסי ככעניס הריי הן כמדבדר כל המחזיק בה זכה בהן מאי טעמא-כנעני מצי מטא זווי לודיה חישתקה ליה וישראל לא קני עד דמטי שטרר לידיה ופירש"ה - החס דישראל המחזיק ירשע'מיהא מיקרי ולפי' דת"ס אפי' רשע לא הוי כיון שלא ימלא במקום אחר וקשה לרבש"א מהא דאמר בחזיהו נקד (ב"מ דף עו:) רב מרי צב רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא חזל רבא וזבניה נטר חריכר ירמי-שתא שקל אגר ביתא אמטייה לרבא ח"ל האי דלא מטאי לה למר אגר ביתא עד השתא דאמר מר סהם משכנתא שתא ולא מזי נכרי לסוקי, והשתא כיון שקדמה חוקת רב מרי לחוקת רבא ח"ל זכה בה רב מרי דנכסי הכנעני והרי הן כמדבדר, והוי מקרי רשע אחי שפיר דלא היה צוהה לזכות בה, אבל לפירוש ר"י דאפילו רשע' לא מיקרי אחאי לא זכה בה רב מרי-כיון דהיתיר גמור הוה ושמה לפניו משורת הדין עבד, ורבש"א נראה דחוקת רב מרי לא היתה אלא בתורת משכון ורבא קנה ממנו צטטר* וזכה בה ואתר בך נתן מעות [וע"ע חוספות קדושין נט. ד"ה עני המהפך וכו' ותוס']

לית הלואה סוכר כר"י אלקין דרימ' הנאמ'א במקום אחר (ורדימ' וברנאנימ) ונאמ'א נק כיון דאדם עני האמתי' גרר טלג' דראוי'ן וברא דבר ונאמ'א במקום אחר: ראי' עני נקרא רע, ואם לאו (כפ"ד דא"י נאמ'א במקום אחר) דק עני, אפי"ו רע"ז לא מיקרי לאו דרימ' אלא למר מיקרי טו' מלודות דרדקי, הימ'א לכאורה דפרק יז, רע"ז לרתיק' מלודותיו

* כוונת' (מ'ב קדמ'א חוטא - יבול'ת) (אמ'א חוטא נזר מקום אחר

ב"מ ע"ג סוף ד"ה נטר]: **תנאי** היא דתניא כו'. תמא לרבש"א דאמאי לא מייח' (ה) (הכרייהת) דלעיל דתמא * כפוך רבי יהודה דאמר לא יחלה חטוי הלוות וחומוס לתנוקות פליג איהן דרבייהא שמט יחיה לחדוי תנאי דלעיל' דלחיה ברהי: **ברובין** בני מבוי זה אח זה כו' ולא מלמד תנוקות. נראה דבמלמד תנוקות נכרים איירי, ולא יתכן אי גרס לעיל אחד מבני מבוי' דהא' מוקמינן ליה (ז) בתנוקות נכרים ונמשבין עליו בני מבוי' והכל האמר ילשכינו תני בופה' ואפילו רשע'ג לא פליג אלא משום דפסיק לחיותיה אבל משום קול תנוקות לא חיישו, ומיהו לפי מה שפירשתי [לעיל] דגרסינן אחד מבני חר' אחי שפיר, ולא שמשון בן חבבה נראה דהכא בתנוקות ישראל ואפילו אחר תקנת יהושע בן גמלא ושאלו הכא דכב"י יש שם מלמד תנוקות אחר, ורבש"א דהאמר ידעו' רב הונא במתרי דרדקי דלא מני מעבדי ואף על גב דחיהו סבר כרבן שמעון בן גמליאל לדיד' גומר דרבן שמעון בן גמליאל לא פליג אמלמד תנוקות אלא השארה: **פשיטא** ל' דבר מתא אבר מתא [אחריתו מני' מעבדי] רב הונא בריה דרב יהושע צ"ע ס"ל ומיבטו ליה צב מבואה אבר מבואה לעלמא' אי מני מעבדי, אי הוי בכלל "שכינו" אי לאו כדפירש הקונטרס וכוותיה קיימא לן לגבי רב הונא דבתרא הוא: **ואי** שייך בכרגא דהכא לא מני מעבדי. פירוש בני העיר אבל בני מבוי מני מעבדי שלא יכנס צמבואס:

הגהות הב"ח
(ז) חוס' ד"ה כופין וכו' מוקמינן ליה לעיל בתנוקות:

* נודע דחוס' מתכוון אשר בין אם עמ הכתוב רחם מאי שרי כ"י רחמ' או ר'יסוד' ברב' אמ' י"חוס' כדי כ"סוס' וחומ' אחי' סוק' סוק' וכו' תנאי וכו' וכו' וכו' ר"י דאמ'א תנאי

* י"זא גל' כ"סוס' מתכוון אחר בין אם עמ הכתוב רחם מאי שרי כ"י רחמ' או ר'יסוד' ברב' אמ' י"חוס' כדי כ"סוס' וחומ' אחי' סוק' סוק' וכו' תנאי וכו' וכו' ר"י דאמ'א תנאי

* ד"ה אבוי' חוס' ד"ה כופין וכו' מוקמינן ליה לעיל בתנוקות:

* ד"ה אבוי' חוס' ד"ה כופין וכו' מוקמינן ליה לעיל בתנוקות:

קנאת